

LOGEERNACHTEN 1960

Overzicht

De statistiek van de overnachtingen wijst op een onafgebroken groei van de toeristische bedrijvigheid aan de kust. Tijdens het toeristisch seizoen 1960 (periode juni-september) werden in de badplaatsen 9.053.000 overnachtingen geregistreerd tegenover 5.685.000 in 1954, d.i. een aangroei van 59,2 %. Tussen 1954 en 1959 bedroeg de groei van het aantal logeernachten van jaar tot jaar — met uitzondering van 1958 (wereldtentoonstelling) — 10 à 13 %. In 1960 lag het aantal logeernachten met 3,4 % boven het niveau van 1959. Deze vertraging in de groei was het gevolg van een stagnatie van de overnachtingen van Belgische toeristen (+ 0,3 %) wat te wijten was aan de ongunstige weersomstandigheden van de maand juli en de Kongokrisis; het aantal overnachtingen van vreemdelingen was echter met 23,4 % gestegen.

De kuststreek nam in 1960 76,3 % op van het totaal aantal logeernachten in het Rijk; in 1954 bedroeg dit aandeel 72,0 %. Na een relatief zeer snelle groei van de logeernachten aan de kust in vergelijking met het Rijk bleek de groei tussen 1959 en 1960 verhoudingsgewijze iets trager te verlopen. Het aandeel van de kust bedroeg in 1959 immers 77,3 %. De badplaatsen namen niettemin 54,0 % van de totale groei voor hun rekening.

De overnachtingen aan de kust zijn voor 84,0 % toe te wijzen aan Belgische toeristen en voor 16,0 % aan buitenlandse toeristen. Onder de vreemdelingen gaat het leeuwenaandeel naar de Britse cliënteel met 672.000 overnachtingen of 46,2 % van het totaal der vreemdelingen; in orde van belangrijkheid volgen nadien de Fransen (428.000 of 29,5 %), de West-Duitsers (115.000 of 7,9 %), de Luxemburgers (78.000 of 5,4 %) en de Nederlanders (51.000 of

3,5 %). De overnachtingen van toeristen uit de U.S.A. zijn vrij gering (13.000 of 0,9 %).

De Belgische toeristen die in eigen land hun verlof doorbrengen hebben een uitgesproken voorkeur voor de badplaatsen; niet minder dan 82,0 % van de logeernachten van Belgen in eigen land werden geregistreerd aan de kust. Voor de vreemdelingen bedroeg voormelde verhouding 55,3 %. Vooral de Britse, Franse en Luxemburgse toeristen verkiezen de kuststreek als vakantieoord; 69,3 % van de overnachtingen van Britten, 72,1 % van de Fransen en 89,7 % van de Luxemburgers werden aan de kust genoteerd. Voor de Duitsers bedroeg dit aandeel 49,1 % en voor de Nederlanders slechts 21,6 %; nauwelijks 7,7 % van de overnachtingen van toeristen uit de U.S.A. gaan naar de kust.

De logieskapaciteit aan de kust bedroeg in 1960 78.650 plaatsen in 1.696 inrichtingen. In erkende hotels konden 34.094 personen geherbergd worden, in niet erkende inrichtingen 13.162 personen, in inrichtingen voor sociaal toerisme 9.304, in kuurinrichtingen 1.462 en in vakantiekolonies 20.628 (1). Hiermede heeft de kust een aandeel van 47,4 % in de totale logieskapaciteit in het Rijk. In 1954 bedroeg de logieskapaciteit aan de kust 71.766 plaatsen (47,7 procent van het Rijkstotaal). De uitbreiding van de logiesgelegenheid is te danken aan de groei van de niet-klassieke vormen van overnachten. De logeerkapaciteit in erkende hotels verminderde immers met 776 plaatsen, doch in inrichtingen voor sociaal toerisme was er een uitbreiding met 3.379 plaatsen en in vakantiekolonies met 4.179 plaatsen. Het Rijk noteerde nog een lichte groei van de logieskapaciteit in erkende hotels (+ 856 plaatsen) en een vrij sterke aanwas in vakantiekolonies (+ 7.420) en inrichtingen voor sociaal toerisme (+ 3.962).

Het aantal overnachtingen op kampeerterreinen beliep gedurende het toeristisch seizoen 1960 545.734 of 44,0 % van het totale aantal in het Rijk. Ten opzichte van 1954 was er een toename met 208.241 overnachtingen of 61,7 %; de groei is nochtans opvallend trager dan in het Rijk (+ 87,0 %). Slechts 9,2 % van de overnachtingen in kampeercentra komen voor rekening van buitenlanders (vooral Fransen en Nederlanders).

(1) Het N.I.S. doet geen opname van de logieskapaciteit in huurvilla's en appartementen.